

Informacja

dotycząca wpływu nowelizacji ustawy o ochronie przyrody (ustawa z dnia 16 grudnia 2016 r. o zmianie ustawy o ochronie przyrody oraz ustawy o lasach (Dz. U. z 2016 r. poz. 2249) na zakazy ustanowione w Trójmiejskim Parku Krajobrazowym

Uchwała Nr 143/VII/11 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 27 kwietnia 2011 roku w sprawie Trójmiejskiego Parku Krajobrazowego, zmieniona Uchwałą Nr 263/XXIV/16 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 25 lipca 2016 roku, podjęta m. in. na podstawie art. 17 ust. 1 ustawy o ochronie przyrody z dnia 16 kwietnia 2004 r. (Dz. U. z 2016 r. poz. 2249 ze zm.), zgodnie z którym w parku krajobrazowym mogą być wprowadzone zakazy wybrane z określonego w tym przepisie katalogu. **Na podstawie art. 17 ust. 1 pkt 3 ww. ustawy** na obszarze Trójmiejskiego Parku Krajobrazowego wprowadzono **w § 3 pkt 3 ww. uchwały zakaz** *„likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej lub zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych”*. **W § 4 ust. 2a uchwały, doprecyzowano, że zakaz dotyczy** *„zadrzewień śródpolnych o charakterze pasmowym, pełniących funkcje przeciwerozyjne oraz o charakterze obszarowym w formie kęp, wyraźnie odróżniających się w krajobrazie”*.

Przepisy stanowiące podstawę wprowadzenia wyżej wskazanego zakazu nie uległy zmianie w wyniku nowelizacji wprowadzonej ustawą z dnia 16 grudnia 2016 roku, tym samym wprowadzone zakazy pozostają w mocy w takim zakresie, w jakim zostały wprowadzone przez właściwe organy, w tym przypadku – Sejmik Województwa Pomorskiego.

Nowelizacją ustawy z dnia 16 grudnia 2016 r. dokonano natomiast rozszerzenia określonego w art. 83f ust. 1 ustawy o ochronie przyrody katalogu drzew i krzewów, do usunięcia których nie jest wymagane zezwolenie. Katalog rozszerzono o drzewa lub krzewy, które rosną na nieruchomościach stanowiących własność osób fizycznych i są usuwane na cele niezwiązane z prowadzeniem działalności gospodarczej oraz drzewa lub krzewy usuwane w celu przywrócenia gruntów nieużytkowanych do użytkowania rolniczego (art. 83f ust. 1 pkt 3a i 3b).

Analiza systemowa tekstu ustawy (opierająca się na założeniu, że system prawa jest niesprzeczny i zupełny, zakazująca interpretowania przepisów w sposób doprowadzający do powstawania luk czy sprzeczności między przepisami) prowadzi do wniosku, że **zwolnienie z obowiązku uzyskania zezwolenia na usunięcie drzewa lub krzewu zawarte w art. 83f ust. 1 pkt 3a i 3b ww. ustawy ma zastosowanie w sytuacjach, gdy nie obowiązują zakazy likwidowania zadrzewień wprowadzone na obszarach objętych poszczególnymi formami**

ochrony przyrody. Gdy zakazy obowiązują, usuwanie - mimo braku wymogu uzyskania decyzji - jest zabronione.

Jeśli chodzi o stosowanie art. 83f ust. 1a ustawy o ochronie przyrody przyjąć należy, że z pkt 5 lit. a tego przepisu wynika, iż rada gminy rozszerzając ustawowy katalog drzew i krzewów, na usunięcie których nie jest wymagane zezwolenie, winna wziąć pod uwagę miejsce usytuowania drzew, w tym na obszarach objętych formami ochrony przyrody i ewentualne zakazy z tego usytuowania wynikające.

Zasadnym jest podjęcie działania mających na celu rozpowszechnienie wiedzy o zakazach obowiązujących na terenie Trójmiejskiego Parku Krajobrazowego i przewidzianej w art. 127 pkt 1 ustawy o ochronie przyrody odpowiedzialności karnej za ich naruszenie.